

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121441401
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121441401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., nar. X.X.XXXX, C., D. XXX, zastúpený Občianskym združením OPOS, Trenčianská Teplá, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688, o zaplatenie sumy 21.151,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 1Csp/58/2021 z 18.3.2022 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 21.151,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.151,26 eur od 7.1.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa doručenou žalobou domáhal, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 21.151,26 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 21.151,26 eur od 7.1.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2.2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere pod číslom XX/XXXX/XXXXXXXXXX a číslom úverového účtu XXXXXXXX úver (ďalej len úverová zmluva) vo výške 23.500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom 7.10.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená na žalobcu ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

2.3. Okresný súd Banská Bystrica 6.10.2021 vydal platobný rozkaz 31Up/1312/2021, ktorý napadol odporom žalovaný, v ktorom namietal aktívnu legitimáciu žalobcu, absenciu náležitosti zmluvy o úvere (§ 9 ods. 2 písm. c/), žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

2.4. Súd vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, 6, § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17, § 9 ods. 2 písm. f/, k/, l/, § 11 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 2, § 39, § 41, § 53 ods. 9, § 565, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 OZ a konštatoval, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu podľa z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2.5. Konštatoval, že v prejednávanej veci bol povinný ex offio skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. a či žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

2.6. Uvedol, že pre platné postúpenie pohľadávky musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku.

2.7. Splnenie podmienky splatnosti postúpenej pohľadávky žalobca preukázal, nakoľko predloženou zmluvou o úvere s prílohami preukázal dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátok, preukázal aj omeškanie dlžníka, keď predložil platobnú históriu a splnenie zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, a to predložením „poslednej výzvy“ pred zosplatením z 25.11.2019 s pripojenou poštou doručenkou a následne podaním z 18.12.2019 označeným ako vyhlásenie úveru za predčasne splatný s pripojenou poštou doručenkou.

2.8. Posúdením skutkových okolností prípadu na základe predložených dôkazov konštatoval, že žalobca preukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu v konaní, nakoľko predmetný úver zosplatil podľa § 53 ods. 9 OZ a splnil zároveň podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

2.9. Súd sa zaoberal, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. Vychádzal z názoru, že trojročná premlčacia doba plynie od zročnosti prvej nesplnenej splátky. V danom prípade žalovaný prvýkrát sa dostal do omeškania so splátkou v mesiaci máj 2019, čo znamená, že trojročná premlčacia doba ešte neuplynula a keďže žaloba bola podaná 28.7.2021, bola podaná včas a uplatnená pohľadávka nie je ani čiastočne premlčaná.

2.10. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, a to jednak s poukazom na § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. pre absenciu nižšie uvedených náležitostí podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z.

2.11. Konštatoval, že zo žalobcom predložených dôkazov v danom prípade predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver napriek tomu, že vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jeho príjmov a výdavkov. Jediný dôkaz, o ktorý žalobca oprel svoje tvrdenia, je dopyt v Sociálnej poisťovni a dopyt zo Spoločného registra bankových informácií. Žiadne iné doklady o príjme, resp. výdavkoch neboli žalobcom predložené. Zo samotnej zmluvy je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú zložku žalovaného a s poukazom na článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/47/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, judikatúry Súdneho dvora EÚ z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 konštatoval hrubé porušenie odbornej starostlivosti právneho predchodcu žalobcu, ktorý nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Nezaujímal sa, aké žalovaný má výdavky na živobytie a či mu zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní nepreukázal splnenie povinnosti uloženej mu v § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. Z uvedených dôvodov podľa § 11 ods. 2 považoval úver za bezúročný a bezpoplatkov.

2.12. Ďalej konštatoval, že právny predchodca žalobcu uviedol, že počet splátok je 95 a doba trvania zmluvy 96 mesiacov, v zmluvných podmienkach, t.j. v štandardných európskych informáciách uviedol počet splátok 96 a dobu trvania zmluvy 97 mesiacov, pričom výška mesačnej splátky je 321,31 eur s tým, že ide o rovnomerné splácanie. Uvedené údaje môže spotrebiteľ vnímať tak, že úver má platiť 96-timi splátkami po 321,31 eur a že z týchto predpokladov potom bude vychádzať aj výpočet RPMN a celkovo splatnej čiastky, ktorá by tak bola 31.325,76 eur. V zmluve je však uvedená celková čiastka spojená s úverom 31.075,59 eur.

2.13. K RPMN súd uviedol, že údaj 7,64 % je parametrom úveru uvedeným v zmluve, pri 96 splátkach, splátka 326,31 eur, 23.500 eur, v skutočnosti zodpovedá 7,50 %. Aj z tohto dôvodu považoval časť týkajúcu sa ročnej percentuálnej miery nákladov za absolútne neplatnú, a teda na túto časť zmluvy je potrebné hľadieť ako na neexistujúcu. Absencia uvedených náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/, l/ z. č. 129/2010 Z.z. je dôvodom, kedy súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkov.

2.14. Na základe uvedeného žalovaný má povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi sumou poskytnutou ako úver 23.500 eur a zaplatenými splátkami 2.348,74 eur vo výške 21.151,26 eur s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. počítaný zo sumy 21.151,26 eur vo výške 5 % ročne od 7.1.2020 do zaplatenia.

2.15. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.1. Žalovaný napadol rozsudok včas podaným odvolaním, a to v celom rozsahu, z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ a g/ CSP.

3.2. Žalovaný odôvodnil odvolanie tým, že vo veci aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru.

3.3. V prejednávanej spore sa súd v prvom rade zaoberať, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety z. č. 483/2001 Z.z. o bankách a to, či žalovaný zo strany právneho predchodcu bol riadne vyzvaný v zmysle § 53 ods. 9 OZ na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatnenie úveru. Tieto skutočnosti žalovaný opisoval už v podanom odpore, ako i v podaní na súd.

3.4. Konštatoval, že žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať, či vyzval žalovaného na úhradu dlhu a ktorý bol aj napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 dní. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné preukázať aj podľa § 525 ods. 2 OZ, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

3.5. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol vydaný dôvod na aplikáciu § 39 OZ, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, 7Cdo/26/2017 z 27.3.2018 a 1Cdo/136/2019 z 26.2.2020.

3.6. Na základe uvedeného bolo potrebné vychádzať z toho, že proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým je banka, je nasledovný: Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky odo dňa jej splatnosti, musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s plnením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách a dodržať aj špeciálny § 53 ods. 9, t.j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15-tich dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky, tzv. zosplatnenie celého dlhu, ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu a po súlade s dohodou oboch strán a v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, až potom môže celú tzv. zosplatnenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. § 53 ods. 9 OZ spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zosplatnením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zosplatnenie celej pohľadávky. Táto 15 dňová lehota môže teda najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t.j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti. Občiansky zákonník je v § 565 OZ v porovnaní s § 53 ods. 9 OZ nejednoznačný, pretože posledná veta § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s uzákonenou trojmesačnou lehotou v § 53 ods. 9 OZ. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, to znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v § 53 ods. 9 OZ.

3.7. V tomto prípade a z predložených dôkazov vyplýva, že veriteľ – dodávateľ uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky nedodrжал. Ak zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná.

3.8. V konaní bolo sporné, či banka výzvou z 25.11.2019 oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním jej pohľadávky vo výške 2.471,13 eur a zároveň ho mala upozorniť, že ak dlžnú sumu neuhradí najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy, tak bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Následne listom z 18.12.2019 banka mala oznámiť žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak neuviedla pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru (§ 37 ods. 1 OZ). Ako vyplýva z predložených dôkazov výzvy z 15.11.2019, ako i vyhlásenia úveru za predčasne splatný, ani jeden dokument nebol riadne doručený dlžníkovi, z čoho vyplýva, že takýto úkon nemôže požívať právnu ochranu. Banka mala povinnosť doručenia výzvy dlžníkovi a takýto dokument nepredložila.

3.9. Keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nestáva splatnou v celom rozsahu, v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu – vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu, tak je potrebné skúmať, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na § 37 ods. 1 OZ dostatočne určitý, a teda či

je platným právnym úkonom a je potrebné skúmať aj predchádzajúci proces týkajúci sa upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

3.10. V dôsledku toho uvedené zákonné ustanovenie pred postúpením pohľadávky banky terajšiemu žalobcovi nebolo dodržané. Žalovaný má za to, že právny úkon postúpenia je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ.

3.11. Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore.

3.12. Na zdôraznenie svojho stanoviska opätovne poukázal na obsah výzvy banky z 25.11.2019, z ktorej nie je zrejmé, s ktorou splátkou je žalovaný v omeškaní a od akého dátumu, a či potom na uplatnenie práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ došlo k uplynutiu trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky. Následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 18.12.2019 nemožno považovať za platný právny úkon pre jeho neurčitosť, nakoľko tiež nie je možné z neho zistiť, v dôsledku čoho došlo zo strany banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

3.13. Žalovaný nikdy neobdržal výzvu, ako i vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Tieto tvrdenia iba podporuje žalobca predloženými doručenkami, ktoré nepodpísal žalovaný, ale iba niekto, kto bol údajne splnomocnený, čo súd vo veci neskúmal, či naozaj niekto mal oprávnenie konať a prebrať doporučené zásielky za žalovaného.

3.14. Súd teda z listinných dôkazov mal za preukázané, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti neboli splnené zákonné podmienky k tomu, aby tento dlh následne mohol byť platne postúpený žalobcovi. Keďže nedošlo k riadnemu zosplateniu spotrebiteľského úveru, tak následne nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu celej pohľadávky, vyplývajúcej z predchádzajúceho zosplatenia úveru na žalobcu a v tomto prípade žalobca nemal aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní.

3.15. Z uvedených dôvodov mal súd žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3.16. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018, podľa ktorého, ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety z. č. 483/2001 Z.z. o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané.

3.17. Ďalej žalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu skutočnosť, že v podanom odpore tvrdil a súd sa týmito tvrdeniami nezaoberal, že samotný obsah zmluvy v časti tabuľky splácania istiny, úrokov a poplatkov, ktoré boli dohodnuté pri podpise zmluvy. Táto sa nachádza na str. 3 až 5 zmluvy o úvere v článku 6.

3.18. Práve táto tabuľka je dôležitá pre posúdenie, či je zmluva platným právnym úkonom, pretože z výpisov predložených žalobcom je nepochybné, že na úroky odchádzali úplne iné splátky ako boli dohodnuté v zmluve a týmto konaním veriteľ dostával do omeškania dlžníka práve svojím konaním. Zmena oproti dohodnutému splátkovému kalendáru nastala až štvrtou zaplatenou splátkou úveru, kde splátka úroku zmluvy bola 139,39 eur, ale veriteľ si odúčtoval z účtu žalovaného 138,26 eur a veriteľ si z účtu žalovaného odúčtoval sumu 172,75 eur. Takéto konanie veriteľa je v rozpore s dobrými mravmi.

3.19. V neposlednom rade veriteľ zosplatinil úver a nie je zrejmé, či bol vôbec žalovaný v omeškaní, ak započítaval veriteľ inú sumu na úroky, ako bolo zmluvne dohodnuté a tiež je sporné, či mohlo dôjsť k samotnému zosplateniu celej nesplatennej časti úveru. S uvedeným súvisí aj odôvodnenie súdu v bode 42. V prípade, že súd nemal presne daný deň, kedy sa dostal žalovaný do omeškania, tak jeho záver o tom, že nárok žalobcu nie je premlčaný, je predčasný. V tomto je rozhodnutie nepreskúmateľné/arbitrárne.

3.20. Bude povinnosťou súdu postupovať v súlade so zákonom preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, či je platným právnym úkonom aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, konanie žalobcu a veriteľa nie je v rozpore s dobrými mravmi a preskúmať žalovaným namietané skutočnosti, ktoré zakladajú právny podklad pre správne rozhodnutie vo veci. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý sa s rozsudkom v celom rozsahu stotožňuje a navrhol ho potvrdiť.

4.2. Námietka žalovaného o neplatnosti postúpenia bankovej pohľadávky je nedôvodná. Úver bol riadne zosplatený a ako dôkaz predložili Poslednú výzvu pred zosplatením z 25.11.2019 a list z 18.12.2019. Je toho názoru, že súd správne určil, že žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v spore.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z §

380 ods. 1, 2 CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.1. Žalovaný svoje odvolanie založil na odvolacích dôvodoch podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ a g/ CSP.

6.2. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.3. Žalovaný nesprávny procesný postup vzhláda v tom, že súd nemal ustálený deň, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, a teda nemohol správne určiť ani začiatok plynutia premlčacej doby.

6.4. K uvedenej námietke odvolací súd poukazuje na dôkaz predloženého žalobcom, Posledná výzva pred zosplatnením, z ktorého je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 2.471,13 eur, ktorú dlhoval k 24.11.2019. Pri mesačných splátkach 349,38 eur, bez akýchkoľvek pochyb žalovaný bol k uvedenému dátumu v omeškaní so 7 splátkami, teda za mesiace 5 – 11/2019. Uvedené je zrejmé aj z dôkazu založeného na č.l. 19 – 20 označeného ako Okamžitý (priebežný) výpis z účtu.

6.5. Súd v bode 42. rozhodnutia konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou prvýkrát v 5/2019, pričom vychádzal z listín predložených žalobcom. V tomto smere je rozhodnutie preskúmateľné.

6.6. Odvolací súd, ale musí prisvedčiť žalovanému, že súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, ktorú žalovaný nielen, že namietal, ale z predložených dôkazov aj vyplynula a síce, že nie je zrejmé, aká bola výška anuitnej splátky, keďže v zmluve a v štandardných európskych informáciách je uvedená suma 326,31 eur (čl. VI.), ale podľa výpisu z účtu sú zrážané splátky vo vyšších a nie stále rovnakých sumách (326,31 €, 345,94 €, 349,38 €).

6.7. Odvolací súd konštatuje, že aj keď v tomto smere je rozhodnutie neskúmateľné, nedosahuje taký stupeň intenzity, že by bol dôvodný záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.8. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že prípadnými vyššími splátkami, by sa obdobie nezaplatených splátok posunulo o ďalší mesiac (z 5/2019 na 6/2019), čiže premlčaciu dobu by to neovplyvnilo.

6.9. Teoretický vplyv vyššie splátky mohli mať na skutočnosť, či v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti bol žalovaný v omeškaní so splatnou splátkou viac ako 3 mesiace.

6.10. Odvolací súd zastáva jednoznačne názor, že žalovaný mal platiť splátky dohodnuté v zmluve, teda vo výške 326,31 eur. Za obdobie od 20.4.2018 do 20.4.2019 (13 splátok) mal zaplatiť 4.242,03 eur, ale v skutočnosti zaplatil 4.448,19 eur. Žalovaným navyše zaplatená suma 206,16 eur nie je vo výške ani jednej anuitnej splátky. Možno teda uzavrieť, že splátka v mesiaci máj 2019 nebola zaplatená v celej dohodnutej výške, takže trojmesačná lehotá na zosplatnenie celého dlhu bola dodržaná.

6.11. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že aj keď súd sa nevysporiadal s otázkou vyšších splátok ako boli dohodnuté, táto vada nemala dosah na správnosť záverov prvoinštančného súdu, teda nebola takej intenzity, že by bol dôvodný záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

6.12. Záverom možno dodať, že samotná skutočnosť, že žalovaný sa so skutkovým hodnotením a následne právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie odvolacieho súdu tento právny názor nahradiť.

6.13. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, napr. nesprávne realizovaná manuálna povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním. Spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6.14. Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

6.15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, môže byť naplnený, len ak sú dospeje nesprávnym

vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky k nesprávnym skutkovým zisteniam.

6.16. Žalovaný nedostatočne zistený skutkový stav vnímal v tom, že v konaní bolo sporné, či banka výzvou z 25.11.2019 oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním jej pohľadávky vo výške 2.471,13 eur a zároveň ho mala upozorniť, že ak dlžnú sumu neuhradí najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy, tak bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Následne listom z 18.12.2019 banka mala oznámiť žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak neuviedla, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru (§ 37 ods. 1 OZ). Rovnako namietol, že ani jeden dokument mu nebol doručený.

6.17. Tvrdenia a námietky žalovaného sa nezakladajú na vykonanom dokazovaní. Žalobca preukázal, že výzvu pred zosplateným doručil žalovanému na adresu D. XXX, C. a tam ju 28.11.2019 (č.l. 17) prevzal splnomocnenec. Žalovaný svoje tvrdenie, že na preberanie zásielok nikoho nesplnomocnil žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyše toto tvrdenie použil prvýkrát v odvolacom konaní a odvolací súd to posúdil ako neprípustnú odvolaciu novotu.

6.18. Rovnako nedôvodné je tvrdenie, že žalovanému nebolo doručené oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný, lebo opäť toto bolo doručované na adresu žalovaného a toto prevzal 27.12.2019 (č.l. 18) splnomocnenec. V obidvoch prípadoch je zrejme, že zásielky sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, a teda bez ďalšieho platí, že zásielka bola doručená do miesta, kde sa žalovaný obvykle zdržiava.

6.19. Žalobca doručenkou podpísanou žalovaným 16.10.2020 (č.l. 51) preukázal, že doručil žalovanému oznámenie o postúpení pohľadávky, aj keď v konečnom dôsledku toto oznámenie na platnosť postúpenia nemá žiaden dopad.

6.20. Odvolací súd konštatuje, že nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery majú plnú oporu, respektíve sa v celom rozsahu opierajú o vykonané dokazovanie.

6.21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať) alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

6.22. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval § 53 ods. 9, § 565 OZ, § 92 ods. 8 vetu prvú z. č. 483/2001 Z.z. a tieto i správne interpretoval.

Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

7. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci.

8. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP) a k ostatným námietkam žalovaného možno doplniť nasledovné:

9.1. Predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 21.151,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.151,26 eur od 7.1.2020 do zaplatenia.

9.2. Nárok žalobcovi vznikol na základe zmluvy o úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXXX a číslom úverového účtu XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver (ďalej len úverová zmluva) vo výške 23.500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.

9.3. Žalovaný v priebehu celého konania tvrdil, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu a to z dôvodu, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru.

10. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ vyvolať jednostranným právny úkonom. Tento právny úkon musí spĺňať dve kumulatívne podmienky - prvou je, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Druhou podmienkou je, že pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na výkon tohto práva.

14.1. V prejednávanej spore bolo potrebné posúdiť otázku, či došlo k platnému zosplateniu, lebo od tejto skutočnosti možno dospieť k záveru, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a určiť začiatok plynutia premlčania.

14.2. Jedine za predpokladu platného zosplatenia mohol právny predchodca žalobcu platne postúpiť na žalobcu žalovanú pohľadávku.

14.3. Ako už bolo uvedené, podstata zosplatenia spočíva na dvoch základných premisách uvedených v § 53 ods. 9 OZ. Právo zosplatiť úver môže veriteľ použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nie len splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Zároveň platí, že pred samotným zosplatením úveru musí veriteľ upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatenia úveru, a to aspoň 15 dní pred samotným zosplatením úveru. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že v praxi toto upozornenie banky nazývajú ako „Posledná výzva pred zosplatením úveru“ (ako tomu bola aj v prejednávanej veci).

14.4. Ak teda spotrebiteľ neuhradí splátku, s ktorej úhradou je v omeškaní, ani do 15 dní odkedy bol na možnosť zosplatenia úveru veriteľom upozornený (a zároveň sú splnené ostatné vyššie uvedené podmienky), môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru. To, že k zosplateniu úveru došlo, však veriteľ musí spotrebiteľovi oznámiť. V oznámení o zosplatení úveru veriteľ spravidla aj vyčíslil dlh spotrebiteľa - sumu, ktorú je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť a stanoví aj lehotu na plnenie.

14.5. Z uvedeného vyplýva, že je zákonom stanovená povinnosť upozorniť spotrebiteľa na dlh, vyzvať ho, v lehote nie kratšej ako 15 dní, na zaplatenie dlhu a upozorniť na výkon práva veriteľa, ak nedôjde k úhrade dlhu, na možnosť zosplatenia zvyšku úveru (pôžičky).

14.6. Právny predchodca žalobcu uvedené povinnosti musel splniť pred zosplatením a ich splnenie musel preukázať.

14.7. Odvolací súd sa odvoláva na svoje vyslovené závery a konštatuje, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore lebo došlo k platnému zosplateniu pohľadávky a k jej platnému postúpeniu.

15.1. Odvolací súd všeobecne konštatuje, že každá splátka nadobúda splatnosť osobitne, podľa zmluvne dojednaných podmienok. Oprávnenie veriteľa požadovať splatné plnenie, teda časový okamih vzniku žalobného práva, sa tak vždy bude vzťahovať len na konkrétnu splátku.

15.2. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú dohodnutú splátku k určitému termínu. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnutá, prípadne stanovená rozhodnutím tzv. strata výhody splátok.

16.1. Určenie, pre ktorú splátku sa stal splatný celý dlh, má následne význam pre určenie, či uplatnený nárok nie je premlčaný.

16.2. Pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 OZ (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 OZ).

16.3. Odvolací súd v kontexte s uvedeným právne uzatvára, že pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, plynú v súlade s § 103 prvá veta OZ samostatná trojročná premlčacia doba (ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti).

16.4. V prejednávanej spore ide o splátky splatné v mesiacoch 5, 6, 7/2019. Splátka splatná v 5/2019 by sa premlčala 5/2022. Žaloba bola podaná na súd 15.11.2021, teda včas. Rovnako nepremiľčané sú aj nasledujúce splátky, ktorých splatnosť nastala do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

17.1. Pre spotrebiteľské vzťahy platí, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9).

17.2. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

18.1. Odvolací súd poukazuje na to, že najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva z mimoriadne zosplatneného úveru prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

18.2. Vychádzajúc z uvedeného splátky, ktoré sa stali predčasne splatnými k 6.1.2020, premlčacia doba začala plynúť od 20.8.2019 (3 mesiace od splátky, ktorá predčasnú splatnosť vyvolala) a k ich premlčaniu nedošlo.

19.1. Žalovaný v odvolaní namieta, že jednostranný právny úkon – vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu je s nejasnou formuláciou, lebo veriteľ neuvádza, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky môže nastať mimoriadna splatnosť, ako aj či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na § 37 ods. 1 OZ dostatočne určité.

19.2. Odvolací súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná, lebo zo zákona (§ 53 ods. 9 OZ) takáto povinnosť nevyplýva. Žalobca vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu uvádza, s akou sumou je žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace a mesiac, pre nezaplatenie ktorej splátky nastala mimoriadna splatnosť je možné určiť jednoduchým právnym úkonom.

20. Vyslovené závery vychádzajú z početnej rozhodovacej praxe súdov (napr. KS v Košiciach sp. zn. 11Co/10/2020, 5Co/189/2019, 3Co/192/2019), ale aj rozhodnutia NS SR 5Cdo/224/2021.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalobcovi v rozsahu 100 %.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).